

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til midlertidig Lov vedrørende Beskyttelse af Vandforsyningsanlæg.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6435).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til midlertidig Lov om Statstilskud til de kommunale Hjælpekasser.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6433).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 101 af 29. April 1913 om Hjælpekasser.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6437).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

J. Jacobsen: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag. Det gaar ud paa at forhøje Statens aarlige Tilskud til Hjælpekasserne fra 250 000 Kr. til 500 000 Kr. Ser man paa den Fortegnelse, der i Bemærkningerne til Lovforslaget er givet over Statens Bidrag til Hjælpekasserne i Løbet af Finansaarene 1916—17 til 1920—21, forekommer det mig, at Beløbet 500 000 Kr. maa siges at være paa een Gang passende og rundeligt ogsaa under Hensyn til, at de sønderjydske Landsdele i Fremtiden skal lægges ind under denne Lovs Omraade.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Fremme.

Bresemann: Jeg kan ikke ganske tiltræde den Opfattelse, som den sidste ærede Taler, Ordføreren for Venstre (J. Jacobsen), lagde for Dagen. Den ærede Ordfører var tilfreds med Lovforslaget, som det foreligger; jeg maa sige, at det har ogsaa en vis

Forbindelse med tidligere af den højtærede Indenrigsminister fremsatte Lovforslag af social Natur, idet dette Lovforslag ligesom de tidligere Lovforslag paa det sociale Omraade, der er fremsat af denne Regering, er et Tilbageskridt. Det er ikke saaledes, som den ærede Ordfører for Venstre nys udtalte, et Fremskridt, et forøget Tilskud til Hjælpekasserne. I 1913 blev der indsat den Bestemmelse i Loven, at Staten ydede et Tilskud til Hjælpekasserne paa 250 000 Kr. I Mellemtiden har Forholdet været det, at Staten har ydet $\frac{1}{3}$ af Kommunens Udgifter til Hjælpekasserne. Det foreslaas nu at vende tilbage til det faste Statstilskud til Fordeling mellem Kommunerne. Summen er fordoblet. Tilsyneladende er det et Fremskridt, men ogsaa kun tilsyneladende. Pengene har ikke samme Værdi nu som i 1913, og Befolkningen er større end da. Den Sum, der nu tænkes stillet til Raadighed, er derfor alene af den Grund for ringe, og i Mellemtiden har Staten, som sagt, ydet en bestemt Andel af Kommunernes Udgifter paa dette Punkt. Og det har været et Fremskridt ikke blot af økonomisk Art, for Pengenes Skyld, men ogsaa fordi Hjælpekasserne og Kommunerne derved blev i Stand til at lægge deres Budget i god Tid og arbejde paa sikker Grund. Det, man nu vil, er, at man skal afholde Udgifterne gennem Hjælpekasserne i Aarets Løb i Forventning om at faa et større eller mindre Beløb til Afregning, naar Aaret er omme. Det er ikke nogen solid Økonomi at bygge en Kommunes Finanser paa. Den højtærede Minister burde hjælpe os til at komme ind under faste Former. Det vil vi gerne selv, men nu vil man gennem Lovgivningen tvinge os bort fra et fast økonomisk Grundlag, hvorved man stiller Kommunerne paa et meget usikkert Stade, hvilket i høj Grad vil bidrage til at vanskeliggøre deres hele økonomiske Stilling. Selve Summen, som sagt, for lille. Den sidste ærede Taler sagde, at efter Udgifterne de sidste Aar maatte disse 500 000 Kr. være antagelige. Det er dog ikke ganske rigtigt. I Forfjor blev der anvendt 722 000 Kr. og sidste Aar 619 000 Kr. som Statstilskud til Hjælpekasserne. Men i de to Aar fik Kommunerne af Staten tillige ret store Tilskud til Dyrtidsforanstaltninger. For det sidste Aar blev det kaldt til Afvikling af de Dyrtidsforanstaltninger, der var bevilget under Krigen. Men hvad enten man kalder det det ene eller det andet, var det ret betydelige Summer, som Kommunerne der fik foruden Pengene til Hjælpekasserne. Og det er givet, at naar man gennem Dyrtidsforanstaltninger hjælper Befolkningen til Bispising, Beklædning, Brændsel og